

Щербата Наталя Михайлівна <foi+request-23943-96f11c92@dostup.pravda.com.ua>

Доброго дня!

Прошу підтвердити отримання цього електронного листа за призначенням відповідно до приписів ст.7 Розділу III «Порядку роботи з електронними документами у діловодстві та їх підготовки до передавання на архівне зберігання», затвердженого Наказом Міністерства юстиції України від 11.11.2014 № 1886/5.

Постановою від 05.12.2007 №1379 «Деякі питання продовольчої безпеки» (далі – постанова 1379), (<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1379-2007-p>) Кабінет Міністрів України (далі – КМУ) затвердив Методику визначення основних індикаторів продовольчої безпеки.

Серед іншого, в Методиці вказано таке:

«3. Індикаторами продовольчої безпеки є:

...1) добова енергетична цінність раціону людини, що визначається як сума добутків одиниці маси окремих видів продуктів, які споживаються людиною протягом доби, та їх енергетичної цінності за формулою $P = (\text{сума}) \cdot \text{мі} \cdot \text{ці}$, де P - енергетична цінність добового раціону людини; i - вид продукту харчування; мі - маса i -го продукту, спожитого однією особою; ці - енергетична цінність одиниці маси i -го продукту(1);

2) забезпечення раціону людини основними видами продуктів, що визначається як співвідношення між фактичним споживанням окремого продукту та його раціональною нормою за формулою $C = \text{сф} / \text{ср}$ де C - індикатор достатності споживання окремого продукту; сф - фактичне споживання окремого продукту на одну особу за рік; ср - раціональна норма споживання окремого продукту на одну особу за рік, погоджена з МОЗ; ... _____

(1) Граничний (пороговий) критерій становить 2500 ккал на добу, при цьому 55 відсотків добового раціону повинно забезпечуватися за рахунок споживання продуктів тваринного походження».

Відповідно до ст.ст.8, 10 Європейської Конвенції про захист прав людини, ст.34.2 Конституції України, законів України «Про інформацію», «Про доступ до публічної інформації», прошу надати мені публічну інформацію, **ЩО Є ПРЕДМЕТОМ СУСПІЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ**, необхідну мені для виявлення порушень прав людини, зловживання владою, ризиків для здоров'я людей, і яку я маю намір оприлюднити для суспільства, а саме:

1. Яку енергетичну цінність має одиниця маси кожного з продуктів харчування, що споживаються в Україні?

1.1. Хто і в який спосіб визначає (вимірює) енергетичну цінність одиниці маси кожного з продуктів харчування, що споживаються в Україні? Якими документами такі виміри формалізуються (фіксуються)?

1.2. В який спосіб кожний українець міг отримати таку довідкову фахову інформацію протягом останніх 10 років в період з 05.12.07 до сьогодні? Прошу повідомити джерела оприлюднення в ЗМІ та інтернеті (прямі інтернет-лінки) довідкової фахової інформації про енергетичну цінність одиниці маси кожного з продуктів харчування, що споживаються в Україні, в період з 05.12.07 до сьогодні, та надати докази факту та дати кожного оприлюднення.

1.3. В який спосіб кожний українець може отримати таку довідкову фахову інформацію на даний час? Прошу повідомити актуальні джерела оприлюднення в ЗМІ та інтернеті (прямі інтернет-лінки)

довідкової фахової інформації про енергетичну цінність одиниці маси кожного з продуктів харчування, що споживаються в Україні.

2. Що таке «раціональна норма споживання окремого продукту на одну особу за рік, погоджена з МОЗ»? Чим вона передбачена?

2.1. Чи набула медична дефініція «раціональна норма споживання окремого продукту на одну особу за рік, погоджена з МОЗ» статусу юридичної дефініції, тобто, чи формалізована вона в правових приписах? Так чи ні?

2.1.1. Якщо ТАК (формалізована), прошу навести перелік усіх наявних приписів права, якими визначене поняття «раціональна норма споживання окремого продукту на одну особу за рік, погоджена з МОЗ», і надане смислове (натуральне) наповнення цієї дефініції, та виписаний порядок її застосування в житті. Їх назви, авторів, реєстраційні номери та дати реєстрації, джерела оприлюднення в ЗМІ та інтернеті (прямі інтернет-лінки).

2.1.2. Якщо НІ (не формалізована), прошу навести перелік усіх наявних підзаконних актів, управлінських рішень, довідників, листів, роз'яснень тощо, якими українському народу в період з 05.12.07 до сьогодні наданий інформаційний доступ до поняття «раціональна норма споживання окремого продукту на одну особу за рік, погоджена з МОЗ» та можливостей його застосування в житті, включаючи і при застосуванні постанови 1379. Їх назви, авторів, реєстраційні номери (якщо є) та дати видання, джерела оприлюднення в ЗМІ та інтернеті (прямі інтернет-лінки).

3. Що таке «граничний (пороговий) критерій [енергетичної цінності раціону людини]», який становить 2500 ккал на добу? Це мінімальна чи максимальна кількість калорій, потрібна для людини?

3.1 Хто і в який спосіб визначив «граничний (пороговий) критерій [енергетичної цінності раціону людини]», який становить 2500 ккал на добу?

4. Як обраховуються 55 відсотків добового раціону, які повинні забезпечуватися за рахунок споживання продуктів тваринного походження? Від яких характеристик добового раціону? Чи від загальної маси бруutto добового раціону вжитих продуктів харчування (в г, кг тощо), чи від енергетичної цінності добового раціону (в ккал), чи від харчових речовин нетто, засвоюваних організмом – білків, жирів, вуглеводів, мінеральних речовин, вітамінів тощо(в г, мг, мкг)? Прошу додатково пояснити на конкретних прикладах, доступних для сприйняття та розуміння середньостатистичним українцем, не обтяженим профільною фаховою освітою.

4.1. Хто і в який спосіб визначив, що «55 відсотків добового раціону повинно забезпечуватися за рахунок споживання продуктів тваринного походження»? Чи є цей відсоток справедливим для людей з різними фізіологічними потребами в харчуванні (діти, престарілі, хворі, інваліди, люди важкої фізичної праці, люди розумової праці тощо)? Чи є цей відсоток справедливим для пониженого (голод, недоїдання) та зайвого (переїдання, булімія, диспропорція складу раціону) раціонів харчування?

5. Усі офіційні дані, застосовані як джерело при створенні постанови 1379. Їх автор, реєстраційний номер та дата, джерело оприлюднення в інтернеті.

6. Належні факсимільні копії (фотокопії оригіналів) усіх застосованих документів, що містять запитану цим запитом інформацію.

7. Належні факсимільні копії (фотокопії оригіналів) задокументованої «раціональної норми споживання окремого продукту на одну особу за рік, погодженої з МОЗ», застосованої КМУ як джерело при створенні постанови 1379.

8. Вхідний реєстраційний номер та дату вхідної реєстрації цього мого листа.

9. Належно засвідчену факсимільну НЕ КАСТРОВАНУ!!!!!!!!!! копію (фотокопію оригіналу) цього листа, з РЕКВІЗИТАМИ ЙОГО ВХІДНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ КМУ – вхідним реєстраційним номером та датою вхідної реєстрації.

Я не даю згоди на використання будь-яких інших моїх контактних даних, крім електронної адреси, з якої отриманий цей лист, для переписки зі мною за цим листом.

Відповідно до ст.7 закону України «Про інформацію»: «2. Ніхто не може обмежувати права особи у виборі форм і джерел одержання інформації, за винятком випадків, передбачених законом». Прошу надати мені запитувану інформацію в двох форматах: в форматі графічного редактора Excel, придатного для подальшої роботи з даними, та в форматі PDF, оскільки жодний закон не забороняє мені такий вибір.

Роз'яснюю, що, відповідно до ст.20.1 закону України «Про доступ до публічної інформації», «Розпорядник інформації має надати відповідь на ЗАПИТ на інформацію не пізніше п'яти робочих днів з дня отримання запиту». Це означає, що одна відповідь надається на ОДИН запит. Чинним законодавством України не передбачене право розпорядника інформації об'єднувати в одному документі кілька відповідей на кілька запитів, тим більше, кільком різним запитувачам. Відповідно до ст.19.2 Конституції України, «Органи державної влади.., їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України». Це означає, що колективна відповідь на кілька звернень суперечить ст.19.2 Конституції України, отже, є протиправною, а тому взагалі не вважається відповіддю на жодний із запитів, про які в ній ідеться. Це означає, що надання такої відповіді тягне персональну відповідальність винних посадових осіб, в тому числі і адміністративну, як при відсутності відповіді.

Роз'яснюю, що надання іншим особам персональних даних суб'єкта цих даних без згоди цього суб'єкта чи без законних на те повноважень, в тому числі і шляхом надання колективної відповіді на персональні запити, кваліфікуються як недодержання встановленого законодавством про захист персональних даних порядку захисту персональних даних, що призвело до незаконного доступу до них або порушення прав суб'єкта персональних даних, і тягнуть за собою персональну відповідальність КОЖНОЇ винної посадової особи за ст.188-39.4, 5 КУпАП у вигляді адміністративного штрафу від 5 100 до 17 000 грн. за КОЖНИЙ факт порушення та від 17 000 до 34 000 грн. за КОЖНИЙ ПОВТОРНИЙ протягом року факт порушення, а також відшкодування за рахунок такої винної посадової особи судового збору в сумі 320 грн.

Я не даю згоди на будь-яке об'єднання відповідей на різні запити.

Роз'яснюю, що

а) неоприлюднення інформації, обов'язкове оприлюднення якої передбачено законами України "Про доступ до публічної інформації", порушення права на доступ до публічної інформації тягнуть персональну відповідальність КОЖНОЇ винної посадової особи за ст.212-3.1, 2 КУпАП у вигляді адміністративного штрафу від 425 до 850 грн. за КОЖНИЙ факт порушення та від 1 020 до 1 360 грн. за КОЖНИЙ ПОВТОРНИЙ протягом року факт порушення, а також відшкодування за рахунок такої винної посадової особи судового збору в сумі 320 грн.;

б) обмеження доступу до інформації тягне персональну відповідальність КОЖНОЇ винної посадової особи за ст.212-3.4 КУпАП у вигляді адміністративного штрафу від 1 020 грн. до 1 360 грн. за КОЖНИЙ факт порушення, а також відшкодування за рахунок такої винної посадової особи судового збору в сумі 320 грн.;

в) систематичні порушення власних посадових обов'язків шляхом навмисного протиправного ненадання запитаної публічної інформації, неповне надання інформації, ненадання інформації

запитаної форми, надання не засвідчених чи неналежно засвідчених копій запитаних документів, обмеження доступу до інформації кваліфікуються як зловживання владою або службовим становищем, тобто умисне, з метою одержання будь-якої неправомірної вигоди для самої себе чи іншої фізичної або юридичної особи використання службовою особою влади чи службового становища всупереч інтересам служби, якщо воно завдало істотної шкоди охоронюваним законом правам, свободам та інтересам окремих громадян або державним чи громадським інтересам, або інтересам юридичних осіб, і тягнуть кримінальну відповідальність КОЖНОЇ винної посадової особи за ст.364 КК України та караються арештом на строк до шести місяців або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, із штрафом від двохсот п'ятдесяти до семисот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян; те саме діяння, якщо воно спричинило тяжкі наслідки, карається позбавленням волі на строк від трьох до шести років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, зі штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

г) відповідно до прецедентної практики Європейського Суду з прав людини, що є ДжЕРЕЛОМ ПРАВА для України, зокрема, у справі «Скордіно та інші проти Італії» (№1) («Scordino and others v. Italy» (№1)), скарга №36813/97, Велика Палата ЄСПЛ в рішенні від 29.03.2006 року (<http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-72925>), оцінюючи розмір присудженої заявникам національними судами моральної шкоди, серед іншого, вказала на таке:

«213. Even if the method of calculation provided for in domestic law does not correspond exactly to the criteria established by the Court, an analysis of the case-law should enable the courts of appeal to award sums that are not unreasonable in comparison with the awards made by the Court in similar cases».

Офіційного перекладу українською цього рішення Суду немає. Але враховуючи, що зазвичай українські чиновники не «петрають» англійською, наводиться відповідний витяг з наявного офіційного перекладу вказаного рішення Суду Російською Федерацією (<http://docs.pravo.ru/document/view/19382234/17527490/>) російською як загальнозрозумілою усім українцям мовою, а саме:

«213. Даже если метод произведения расчетов, предусмотренный во внутригосударственном законодательстве, точно не соответствует установленным Европейским судом критериям, то анализ прецедентной практики Европейского суда должен предоставлять апелляционным судам возможность назначать суммы компенсаций, которые не являются необоснованными по сравнению с компенсациями, присуждаемыми Европейским судом в аналогичных случаях».

Це означає, що в усіх випадках порушень прав людини, яким є і порушення права на доступ до інформації, на національному рівні реальна моральна шкода (в тому числі і при розгляді позовів до винних посадових осіб про порушення доступу до інформації, і при вирішенні питань про притягнення до кримінальної відповідальності винних посадових осіб) обраховується в розмірах, застосовуваних в рішеннях Європейського Суду з прав людини проти держави (в даному випадку – проти держави Україна). А це – тисячі і десятки тисяч євро, в гривневому еквіваленті, за КОЖНИЙ факт порушення. З повагою,

Щербата Наталя Михайлівна

Прошу надати відповідь у визначений законом термін електронною поштою.

Це повідомлення було надіслане через сайт "Доступ до Правди", призначення якого - надання можливості громадянам надсилати запити про публічну інформацію з подальшою публікацією цих запитів та відповідей на них

Підпис

Савченко Ю. В.
засвідчую

Заступник директора Департаменту забезпечення документообігу, контролю та інформаційних технологій
Секретаріату Кабінету Міністрів України

М. Марчук

« 01 »

20 17 р.